

in cultuur wel wat droogte kunnen hebben, al komt langdurige droogte, vooral in warme perioden de plant natuurlijk niet ten goede. Voor verdere cultuuraanwijzingen verwijs ik graag naar mijn vorige bijdrage in deze artikelenreeks.

(wordt vervolgd)

Voetnoten:

- 1) E. Lamb. - Vetplanten. (1959) blz. 20.
- 2) Hierbij volgen we zoveel mogelijk de beschrijving van K. von Poellnitz in zijn monografie van het geslacht in Engler's "Botanische Jahrbücher" 65 (1933) blz. 431-432.
- 3) In: Mesembrianthemen und Portulacaceen (1908) blz. 307.
- 4) H. Merxmüller, H.W. Giess (hrsg.) - Prodrum einer Flora von Südwestafrika 29 (1967) blz. 6.
- 5) Door K. von Poellnitz - 2. Nachtrag zu meiner Anacampseros-Monographie. In: Fedde - "Repert. spec. nov. reg. veget." 35 (1934) blz. 47.
- 6) Vlg. Poellnitz (1933) op.cit., blz. 427.
- 7) Zie hiervoor K. von Poellnitz, op.cit., (1933) blz. 397-400.
- 8) Sukkulantenforschung in Südwestafrika II. Teil. 1928) blz. 82.
- 9) Op.cit. (1933) blz. 427.
- 10) In het tweede deel van deze artikelenserie, onder de naam A. namaquensis.
- 11) R. Rawé - Succulents in the veld (1968) blz. 23.

Het Zwanevlot 87, 7206 CE Zutphen

Nieuwe cultivarnamen in x Graptoveria (II)

J.C. VAN KEPPEL

x Graptoveria 'Fred Ives' van Keppel nov. cv

Graptopetalum paraguayense x *Echeveria gibbiflora* cv

Synoniem *Graptopetalum ivesii* hort., *Echeveria ivesii* hort., *Graptoveria ivesii* hort., *Echeveria gibbiflora* hort. non DC.

Type: van Keppel no. 66104, afkomstig uit de collectie van John Sheehan, Cardiff, Wales, 1966.

Gewonnen door A. Baynes, nadere gegevens ontbreken.

Genoemd naar Fred Ives, Shipley, Yorkshire, Engeland, een der medeoprichters van de N.C.S.S. in Engeland.

De invloed van een plant met de habitus van *E. gibbiflora* is duidelijk herkenbaar aan de omvang en bloeiwijze van deze cultivar, maar het moet een van de cultivars van deze soort zijn geweest daar de "echte" soort ten tijde dat Baynes hybridiseerde in Engeland niet (meer) voorkwam.

E. gibbiflora is pas na 1970 weer in Engeland verspreid. De cv 'Fred Ives' vormt vooral vrij uitgeplant een enorme rozet met bloemstengels van meer dan een meter lang, die echter vrij slap zijn en zonder steun omvallen of afbreken. Het is een der minst interessante x *Graptoveria*-hybriden, die men het beste zo arm en droog mogelijk kan kweken. Waardevol is wel de cristaatvorm van deze plant waarvan men in betrekkelijk korte tijd een prachtig exemplaar kan kweken.

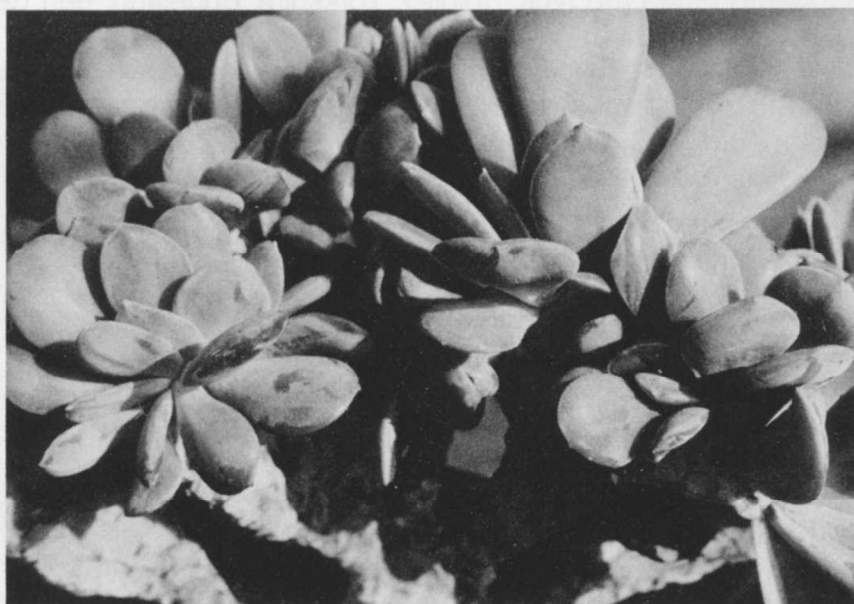
Korte beschrijving:

Stamvormend met een kort, armbladig rozet aan de top; stam tot 3 cm dik, groen, grijsblauw berijpt, later bruin met sterk gezwollen bladmerken; bladrozet 30-40 cm in doorsnee; bladeren kaal, omgekeer eivormig - langwerpig, ca. 15 cm lang, ca. 6 cm breed in de bovenste helft, 0,4 cm dik; vaak met scheve spits;

X Graptopoveria
'Fred Ives'

Foto: A. Buining

X Graptopoveria
'Fred Ives
Cristata'

Foto: F. Noltee

bovenzijde concaaf, onderzijde convex, gekield, bladtop naar beneden gekromd; kleur groen, sterk blauwachtig berijpt, in volle zon roze verkleurend; bloeiwijze een sterk vertakte tros met vele lang uitgroeiende zijassen met ieder 5-15 geelachtige bloemen; bloemstengel met vele grote schutbladen die tot na de bloei aanblijven. Kelkbladen lang, ongelijk van grootte.

x Graptoveria „Douglas Huth” van Keppel nov.cv

Graptopetalum paraguayense x *Echeveria* sp.?

Synoniem *Echeveria* 'Dr. Huth's Pink' hort., *Graptopetalum* 'Dr. Huth's Pink' hort., *Graptopetalum* 'Dr. Huth's Blue' hort., *Graptopetalum californica* hort. angl. non hort. am.

Type: van Keppel no. 66107, afkomstig uit de collectie van John Sheehan, Cardiff, Wales, 1966.

Gewonnen door en genoemd naar Reverend Douglas Huth, amateur-succulenten-liefhebber bij Brighton, Sussex, Engeland. Nadere gegevens ontbreken.

Toen ik in 1966 voor het eerst deze cultivar ontving, beschouwde ik haar als een opvallende verbetering van de mij tot dan bekende x *Graptoveria*'s, afkomstig van Gossot. Het is een middelmatig grote cultivar, die tamelijk dunne, korte, maar stevige stammetjes krijgt. Bij goede cultuur verspreidt de roze verkleuring, aanvankelijk in onregelmatige vlekken, zich over de gehele bladoppervlakte. Niet zonnig gekweekte planten zijn meer blauwachtig gekleurd, wat een verklaring geeft voor de synoniemen 'Pink' en 'Blue'. In tegenstelling tot *Graptopetalum paraguayense* zijn de bladeren stevig aan de stengel bevestigd en vallen niet af.

x *Graptoveria* „Douglas Huth”

Foto: F. Noltee

Korte beschrijving:

Langzaam kort stamvormend, dun, ca. 1 cm in doorsnee; kort rozet aan de top, ca. 14 cm in doorsnee; bladeren kaal, dicht opeenstaand, omgekeerd eirond-langwerpig, ca. 6 cm lang, 3 cm breed aan de top, 0,5 cm dik; bovenzijde vlak tot iets concaaf, onderzijde convex, gekield, scherpe, vaak scheve spits; kleur grijsgroen, blauwachtig berijpt, met rozerode onregelmatige vlekken, lager geheel roze verkleurend; bloeiwijze een pluimvormige tros, meest met 3 lang uitgroeijende zijassen (schichten).

Bloemen geelachtig, iets gespikkeld, 1 cm lang; ca. 20 bloemen per as; kelkbladen gelijk, aanliggend, schutbladen weinig talrijk en spoedig afvallend. Bloeitijd: vrijwel het gehele jaar bloeiend.

Opmerking: Hoewel de bloemen de typische Echeveriavorm hebben, kan men deze en alle andere X Graptoveria's met dit bloemtype altijd als x Graptoveria herkennen doordat 5 van de 10 meeldraden tussen de bloembladen door naar buiten krommen. Dit is het typische kenmerk dat deze hybriden van Graptopetalum hebben overgeërfd.

(wordt vervolgd)

Jonkerlaan 14, Wassenaar

Kasisolatie (I)

H.P. RUINAARD

De zeer strenge vorst- en sneeuwperiode waarmee 1979 begon heeft niet alleen in het verkeer voor veel ongerief gezorgd, maar heeft ook veel kasbezitters voor grote moeilijkheden geplaatst. Het op temperatuur houden van een kas of platte bak bij buitentemperaturen van -15°C (en plaatselijk zelfs beneden -20°C) en bovendien bij een forse wind, is geen eenvoudige zaak. Veel kasverwarmingen bleken dan ook niet in staat te zijn om de kastemperatuur boven het vriespunt te houden. Afgezien van de schade aan planten die hierdoor kan ontstaan (hopelijk is deze toch nog beperkt gebleven), zullen in elk geval voor velen de verwarmingskosten beduidend hoger dan normaal zijn opgelopen. In dergelijke barre tijden is een goede kasisolatie een uitstekend hulpmiddel om de schade aan planten te voorkomen en de verwarmingskosten te beperken. Velen isoleren hun kas tegenwoordig door het bespannen met Poly-Etheenfolie. Dit geeft al een aanzienlijke verbetering. Er is sedert enige tijd echter een folie verkrijgbaar die een veel betere isolatie geeft. Deze folie, die oorspronkelijk als verpakkingsmateriaal bedoeld was, bestaat uit twee lagen PE-folie met daar tussenin ronde blazen en wordt luchtkussenfolie of noppenfolie genoemd (zie figuur 1).

Van deze dubbelgelaagde isolatiefolie wordt geclaimd dat deze, mits hij goed is aangebracht, een besparing op de stookkosten van zeker 30% kan opleveren. De lichtdoorlaatbaarheid van deze folie is ca. 0,92% en is daarmee maar iets minder dan die van 3,8 mm dik glas (deze is namelijk ca. 0,93%). Wanneer inderdaad een besparing van 30% op de stookkosten gehaald kan worden, zijn de kosten voor het aanbrengen van deze folie (namelijk ca. f 2,-/m²) snel terugverdiend.

Daarom besloot ik in november 1978 mijn platte bakken met deze luchtkussenfolie te isoleren en de besparing op de stookkosten bij verschillende omstandigheden te meten. Doordat mijn platte bakken (zie foto) elektrisch verwarmd worden, is het meten van het energieverbruik en dus ook de besparing hierop betrekkelijk eenvoudig.